

1.

om a prof. P. Sjögrens föreläsningar

ACC. N:R M. 10539: /

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 1/ Att gå fram och lägga offer på altaret förekommer endast juldagen i denna församling allt sedan 1880, menigheten vandrade igenom altarringen förbi tjänstgörande prästen, som hela tiden stod med ryggen emot församlingen, lade offret på högra ändan av altarbordet alltså höger om prästen.
- 2/ Att det under årens lopp förekommit altarofer vid andra tillfällen någon gång förmäler mycket gamla församlingsbor och i alla fallen har det varit för välgörande ändamål.
Vid vigsel har, vad nu känt är, ej offer upptagits på något sätt,
- 3/ *Kimma*, KIMBA
Att ungdomen gick och kimmade julafton var en mycket gammal sed, de gamla tror att det gjordes för att driva bort onda makter som huserade i den mörka höstens tid, att någon bestämmd person var utsedd förmäler ej traditionem, ortens unga män vilka som helst slöjdade sig en ganska grov stör dagarne före jul och samlade sig i större eller mindre sällskap för att i kyrkans torn klämta på klockorna.
Seden upphörde 1900 och därför att församlingen var rädda om sina klockor, en del slog allt för hårdhänt.
- 4/ Är ej känt något om.
- 5/ Kyrkan smyckades med blommor och unga björkar vid vigsel, med blommor och granar vid begravning, före 1920 var kyrkan ej upplåten för begravning / jordfästning / utan i särskilda fall då det var en högt uppsatt eller mycket förmögen person.
- 6/ Socknens ringare ringde varje lördagskväll då solen gick ner, de äldre männen lyfte på huvudbonaden, kvinnorna nego, arbetet avstannade för veckan.
Vid eldsvåda som syntes till kyrkbyn klämtades i klockorna vilken tid på dygnet det än var.
- 7/ Dyligt har ej förekommit här vad någon nu vet.
- 8/ Att tappa bröd på golvet fick ej ske, skulle så hända var den skyldige ej sen att be Gud om förlåtelse, bortlagt under 1890 talet.